

VARPELIS

Spalis Nr. 73

Leidžiamas nuo 2000m.

Su Mokytojų diena!
Su Mokytojų diena!

S. Demovaitė, 6a kl.

Gražesnio žodžio nerandame už paprastą lietuviškąjį „Ačiū“, kuri išmokėte tarsi burtažodį, atėjusį iš bočių. Dar padėkot norėtume už žinias, už šilumą, už rūpestį, už meilę, už tai, kad mums padėjote save atrast, išmokėte nepalūžt padarius kėlaidą.

Su Mokytojų diena sveikina visa laikraštuko redakcija

Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiemet, sulaukėme Mokytojų dienos. Ta proga nusprendėme pakalbinti mokytojas ir paprašyti pasidalinti prisiminimais iš tų laikų, kai jos dar pačios buvo mokinės ir sėdėjo mokyklos suole.

- 1. Kokia buvote mokinė? Kurie dalykai mokykloje jums sekėsi, o kurie ne? Ir kodėl?***
- 2. Ar bėgdavote iš pamokų? O nusirašinėti ar tekdavo?***
- 3. Galbūt prisimenate, kokią didžiausią išdaigą esate iškrėtusi mokyklos laikais?***

A. Bučaitė:

1. Buvau gera mokinė (nesigiriu, bet taip buvo). Geriausiai sekėsi kalbos ir socialiniai mokslai, ypač patiko rusų kalba, nes turėjome nuostabią mokytoją N. Marcinkutę, o blogiausiai - matematika, fizika, chemija, nes jų nesuprasdavau.

2. Iš pamokų mūsų laikais beveik niekas nebėgdavo. Tiesa, per šalčius būdavo, kad ateidavome iki mokyklos ir susitarę grįždavome namo. Nusirašydavau retai - matematiką ar fiziką, nes jų nesuprasdavau, bet tuo tikrai nepiktnaudžiaudavau.

3. Viena išdaigų nekrėsdavau. Esame fizinio lavinimo mokytoją žiemą stadione pavertę ant žemės ir prikišę už apykaklės sniego, taip pat dažnai palaikydavome klasės vaikus, kai jie mulkindavo jaunas mokytojas. Bet mūsų laikais tos išdaigos būdavo nepiktos, vėliau kartu su mokytojais pasijuokdavome.

E. Stanevičienė:

1. Mokinė buvau rimta ir kruopšti. Geriausia sekėsi tikslieji mokslai: matematika, fizika, chemija. Pradėjus naują matematikos temą aš namuose sprėsdavau uždavinius į priekį... Labai domėjausi matematika. Klasėje buvau mokytojos pagalbininkė, padėdavau ir draugams. Gal tas aiškinimas ir kantrybė, kurios reikėjo, lėmė mano profesinį pasirinkimą - būti mokytoja. Nesisekė pasakojamieji dalykai. Mokėdavau tik pasakyti datą ir kas įvyko... Gal nemokėjau mokytis šių dalykų? Lietuvių kalbos mokytoją drąsesni užkalbindavo ir ji pasakodavo įvairias istorijas beveik visą pamoką... Šito labai vengiu, todėl per pamokas kalbu tik apie matematiką. Geografijos mokytoja buvo labai daug keliavusi, todėl per pamokas atsisėsdavo tiesiog ant suolo ir taip vaizdžiai sugebėjo pasakoti apie keliones, kartu pasakydama, kas svarbiausia, kad pamoka baigdavosi, regis,

pačioje įdomiausioje vietoje...

2. Man pačiai nusirašyti netekdavo, padėdavau draugams matematikos namų darbus padaryti.

3. Išdaigas krėsdavo berniukai. Kai labai šalta būdavo, dar atidarydavo klasės langus... Gal visai paleis namo... Pasuka elektros lemputę, kad nešviestų... Kol meistrai ateina su kopėčiom...

V. Vilimienė:

1. Aš buvau stropi, pavyzdinga mokinė. Namų darbus atlikdavau ne tik sau, bet ir klasės draugams. Juk reikia išgelbėti draugą! Labiausiai patiko matematikos, chemijos, lietuvių kalbos ir karinio pasirengimo pamokos. Man visi dalykai sekėsi labai gerai. Labiausiai nemėgau geografijos, bet vis tiek išspausdavau penketą.

2. Buvau pabėgusi tik vienintelį kartą ir tą patį su visa klase. Kad mes nelabai „toli“ galėdavome pabėgti - tai klasioko mama mokytoja, tai pasislėpti nėra kur, tai su ta pačia mokytoja vienu maršrutiniu autobusu grįžti namo tekdavo. O nusirašyti per kontrolinį darbą keletą kartų bandžiau. Ir pavyko! Tegu jau man atleidžia lietuvių kalbos ir fizikos mokytojos. Bet jausmas geras!

3. Teko gyventi mokyklos bendrabutyje. Kartą su drauge užsukome į vaikinukų kambarį ir atradome giliai įmigusį mokslo draugą su lietuvių kalbos chrestomatija rankose. Vargšelis, matyt, taip greitai užmigo, kad nespėjo net akinukų nusiimti. Tai mes stiklus užtepėme dantų pasta, kad šviesa į akis nekristų..

A. Zajaraskienė:

1. Aš manau, kad buvau prie paklusniųjų klasės mokinių, o mokslai sekėsi per vidurį.

Mokykloje patiko istorija, geografija, rusų k., dailė, technologijos, kūno kultūra...

Tačiau buvo mokslų, kurie man nelabai sekėsi (chemija, fizika, matematika). Na, o kodėl, sunku pasakyti ir dabar būtų, nes gal ne prie širdies, o gal....

2. Iš pamokų bėgti būdavo nevalia, todėl niekas ir nebėgdavo. O bausmė buvo griežta, jei kartais kiltų noras pabėgti. Nusirašinėti netekdavo, nes klasėje 13 mokinių, visus mokytojos akylai stebėdavo- neduok dieve, kad kas nusirašinės.

3. Žinoma, prisimenu ir tai puikūs prisiminimai - juk mokykloje prabėga patys nuostabiausi metai, kurie mus toliau veda į gyvenimą.

Mokiniai,

Mokytojo širdis – tai jūsų širdis. Pasitark su širdim, apsispręsk ir tada drąsiai ženki gyvenimo savo sutikti.

V. Klupšienė:

1. Apibūdinti, kokia buvau mokinė, geriausiai galėtų mano buvę mokytojai... Aš pati manau, kad mokinė buvau visai nebloga, nes septynias klases baigiau tik su labai gerais įvertinimais, o vėlesnėse klasėse turėjau po 2-4 ketvertukus (dabartinių 7 ir 8 atitikmuo). Labiausiai patiko rusų k., lietuvių k., matematikos ir kūno kultūros pamokos, todėl šių dalykų ir įvertinimai buvo labai geri, o už rusų kalbos žinias, baigdamą mokyklą, gavau pagyrimą (priedas prie atestato). Muziką mylėjau ir jaučiau nuo pat mažens, kiek save atsimenu. Muzika buvo visas mano gyvenimas ir laisvalaikis. Po pamokų dainavau merginų ansamblyje, paskutinėse klasėse- mokyklos estradiniame ansamblyje dainavau solo ir duetu.

2. Bėgau vieną ar du kartus, bet su visa klase, o kad galėčiau išeiti iš pamokos ar į ją nenuėiti, net mintis tokia nebuvo kilus... Niekada...

3. Išdaigų tai buvo, ir ne viena, tik turiu nuliūdinti, kad aš pati nelabai buvau jų iniciatorė. Labai dažnai prisimenu kelias linksmas akimirkas iš mokyklos laikų...

Vienas- nelabai linksmas man pačiai, nes teko stovėti pavaduotojo kabineto kampe (tai buvo didelė nuobauda) visai nekaltai, nes koridoriuje triukšmavo visa klasė, o aš arčiausiai stovėjau šalia to kabineto, iš kurio išvirto piktas pavaduotojas.... Kai aš mokiausi kokioje septintoje klasėje, mokykloje dirbo matematikos mokytojas, kuris buvo aukštas, vaikščiodavo pasitempęs, visuomet su kostiumu, o lauke – su paltu ir skrybėle. Iki šiol matau tą vaizdą, kai žiemos rytą šis mokytojas visas tiesus ir grakštus pereina mokyklos koridoriumi su sniego gniūžte ant skrybėlės (visai neaišku, kaip ji sugebėjo ten atsидurti ☺).

K. Karošaitė:

1. Mokykloje buvau stropi, pareigingą mokinė.

2. Kartais tekdavo pabėgti iš paskutinių pamokų, ypač jei prieš ją būdavo „langas“. Bet tas bėgimas būdavo bandos jausmas - jei visi bėgdavo, tai tekdavo prisijungti ir man.

3. Vienas įsimintinas įvykis buvo tas, kad prieš istorijos pamoką ant mokytojos stalo buvo padėti kontrolinio atsakymai. Kažkodėl visiems toptelėjo, kad tai to, kurį turėjome rašyti. Tad visi nusirašėme testo atsakymus. Ateiname į pamoką, mokytoja išdalina kontrolinius, o ten... pamatome, kad klausimų mažiau nei nusirašytų atsakymų, t.y. nusirašėme neteisingai, tad, aišku, rezultatai visos klasės buvo „gražūs“. Daugiau kaip ir neatsimenu... Na gal tai, kad būdama pirmoje klasėje buvau pagražinus sesės pažymių knygele...dvejetais. Aišku, už tai atsiėmiau šiek tiek nuo tėvų ☺

Mokytojų dienos proga sugalvojome paklausinėti mokytojas, kur jos buvo per vasarą išvažiavusios ir kokius įspūdžius patyrė. Pasirodo, mūsų mokytojos atostogavo ne tik Lietuvoje, bet ir aplankė užsienio šalis. Taigi, sulaukėme tikrai gana įdomių pasakojimų, kuriuos verta perskaityti.

Įspūdžiai iš kelionės į Didžiąją Britaniją

Pasakodama savo įspūdžius iš kelionės į Birmingemą ir Londoną, nieko nenustebinsiu, nes ne vienas mokinys jau vaikščiojo Londono gatvėmis, išmaišė didžiuosius prekybos centrus.

Man Londonas labai patiko – jis daugiatautis, margaspalvis, skubantis. Čia visko daug: ir žmonių, ir lankytinų vietų, ir didžiulių prekybos centrų. Aplankiau pačias gražiausias Londono vietas. Pučiant stipriam vėjui (Londono turistams vėjas nebaisus, nes jis ir lietus - nuolatiniai keliaujančiųjų palydovai) grožėjausi miesto simboliu Big Benu. Tai didžiausias bokšto laikrodis pasaulyje, rodantis laiką į visas keturias puses. Nuo tilto virš Temzės atsiveria graži Londono panorama: Vestminsterio rūmai (Didžiosios Britanijos parlamento rūmai), įtraukti į UNESCO pasaulio paveldo objektų sąrašą, gotikinė katedra, kur tuokėsi princas Viljamas ir jo išrinktoji K.Middleton. Smagu vaikščioti tomis vietomis, kur lankėsi žymiausi žmonės.

Nuostabūs Bakingemo rūmai – nuolatinė karalienės rezidencija. Ją saugo karališkoji sargyba. Savitas parkas: nėra išdailintų gėlynų, priešingai, akcentuojamas natūralumas: natūralios pievos, kuriose puikuoja aptvertas ramunių ar baltųjų dobilų lopinėlis.

Londonė gyvena 7mln.žmonių. Neįtikėtina, kad tokia dideliame mieste daug parkų. Lankėmės Hyde parke. Anksčiau šio parko žemė buvo skirta medžioklei. Populiariausia vieta parke - Serpentine ežeras. Dar yra garsiausia pasaulyje jėjimo trasa. Išlaikoma kaimiška atmosfera, kurią labai vertina didmiesčių turistai ir vietiniai gyventojai, mėgstantys laiką leisti šiame parke.

Svarbiausios miesto aikštės – Piccadilly ir Trafalgaro. Piccadilly aikštę puošia rėkšmingos Londono neoninės reklamos. Čia stovi Eroso skulptūra. Jos papėdė jau daug metų yra susitikimų vieta. Didžiulį įspūdį paliko Britų muziejus, pirmasis muziejus pasaulyje! Čia eksponuojamos mumijos atrodė įspūdingai, nes kituose muziejuose neteko matyti. Manau, kad per dieną pamatyti visų Londono įžymybių tiesiog neįmanoma, todėl būtinai dar kartą aplankysiu Londoną.

Birmingemas – miestas, kuriame mokosi dukra, todėl ir norėjau pasižvalgyti. Tai antras pagal didumą Didžiosios Britanijos miestas, išraižytas kanalų. Mieste yra trys universitetai ir keli koledžai, daugybė maldos namų: anglikonų, katalikų, musulmonų. Tai rodo, koks margas Birmingemas gyventojų sudėtimi. Birmingemas kitoks nei Londonas. Juk kiekvienas miestas turi savo veidą.

Žmonės... Jie šypsosi. Gal tos šypsenos ir netikros, bet geriau jos nei nuolatinis riksmas ar pyktis. Didžiulės eilės visur: ir kavinėse, ir parduotuvėse, ir metro, bet niekas nesistumdo, niekas nesibara, atsiprašo, praleidžia, niekas į tave nežvilgčioja, nes tu kitoks, kitaip kalbi, kitaip atrodai. Niekam tu ir nerūpi- tu turi pats visur pasirūpinti savimi.

Visada smagu keliauti, pažinti, plėsti akiratį ir pamatyti tai, apie ką kiti kalba. Bet man Lietuva šiltesnė: čia tiek daug nelyja, čia nepučia tokie stiprūs vėjai, čia daug žalumos, čia – savas kraštas.

Paryžius

Kiekvienais metais per vasaros atostogas tenka kur nors apsilankyti. Išvykdama iš namų tiksliai nežinau, kur atsidursiu, ką pamatysiu. Esu netradicinė keliautoja. Jau teko pabuvoti Romeo ir Džuljetos mieste Veronoje, įkopti į Alpių kalnus, nusimaudyti Adrijos jūroje, pasivažinėti karieta po Varšuvą, uždegti žvakutę Domo katedroje Milano mieste.

Šiomet išsipildė labai sena svajonė – apsilankiau Prancūzijos sostinėje Paryžiuje. Paryžius yra pelnęs romantiškiausio miesto vardą, įsikūręs abipus Senos upės. Gyvenau 13 km nuo Paryžiaus centro, į kurį vykdavau metro.

Nuostabiausia vieta – Eifelio bokštas ir šalia esantis

Paryžius iš tiesų įspūdingas miestas, jaučiama laisvė: vieni klausosi muzikos, kiti bučiuojasi, tretieji rodo savo muzikinius numerius ir renka pinigėlius.

Po labai sunkaus rugsėjo jau laikiu vasaros ir kitos kelionės...

Žagarė

Pastarąsias keturias vasaras teko dalyvauti archeologiniuose kasinėjimuose: kasinėti Žvelgaičio ir Raktuvės piliakalnius Žagarėje, Kurmaičių, Kalnelio bei Drąsutaičių gyvenvietes Jonišio rajone, Velniakalnį Pasvalio rajone ir kitus objektus.

Šiomet birželio pabaigoje - liepos pradžioje kasinėjau Žagarėje esančio Žvelgaičio piliakalnio papėdę. Kasinėjimus vykdė Šiaulių universiteto trečio kurso studentai, vadovaujami ŠU ir KU lektoriaus dr. Ernesto Vasiliausko. Oras mūsų tikrai nelepino:

pirmąsias tris dienas lietus pylė kaip iš kibiro, likusias dienas saulė svilino. Nuo lietaus slėpėmės savadarbėje palapinėje, kuri buvo padaryta iš šiltnamio plėvelės, dviejų įsmeigtų kastuvų ir liniuotės.

Archeologiniai kasinėjimai pažėrė nemažai radinių. Buvo rasta XIII a. keturi strėlės antgaliai, to paties laikotarpio monetos, kalavijo buoželė, bet vertingiausias radinys, anot dr. E. Vasiliausko, Livonijos pilies liekanos.

Laisvas laikas buvo skirtas poilsiui, miestelio apžiūrėjimui ar trumpoms kelionėms į Latviją (iki sienos tik 1 km). Dvi savaitės prabėgo kaip viena diena, tad teko palikti Žagarę, bet su viltimi, kad kitą vasarą vėl grįšiu.

Meilės tiltas

parkas, kuriame gali gulėti, valgyti, klausytis muzikos. Įkopti į Eifelio bokštą galima dviem būdais: liftu ar laiptais. Eifelio bokšto aukštis 340 m, gidai siūlė kilti liftu, nes pirma poilsio vieta atsikvėpti tik įveikus 250 laiptelių. Džiaugiuosi pasirinkusi antrą būdą: lipau laiptais ir į pačią viršūnę pakilau liftu. Eliziejus laukai nepadarė jokie įspūdžio, tai tik ilga, prabangi gatvė su įsimylėjų parku, besibaigianti Triumfo arka. Luvro aikštėje labai gražiai atrodo trys stiklinės piramidės. Paveikslų Luvre pažiūrėti neteko, nes jau buvo apie 19 val. vakaro.

Mokytoja V. Gelažienė

Istorijos mokytoja Kristina Karošaitė

Kaimyninėje Baltarusijoje

Šią vasarą jau antrą kartą teko lankytis pas giminaičius Baltarusijoje, netoli Lydos miesto. Man, kaip istorijos mokytojai, tas kraštas įdomus todėl, kad tai buvusios LDK žemės, kurios buvo valdomos didikų Goštautų. Dalis tų žemių priklausė pačiai Barborai Radvilaitei. Šiandien tuos laikus mena tik pilių griuvėsiai, katalikiškos bažnyčios ir lietuviški vietovardžiai: Trakeliai, Geranionys, Germanišks ir kt. Čia daugybė išlikusių gatvinio tipo kaimų, kurie buvo pradėti kurti po Valakų reformos 1557 m. Pas mus tokie kaimai retenybė. Dėmesį patraukia ir centrinės gatvės, grįstos akmenimis - brukas.

Dabar tos žemės priklauso kolūkiams (pas mus jų seniai nebėra), yra gerai prižiūrimos. Čia nepamatysi apleistų laukų ar nenušienautų pakelių, sugriautų fermų.

Mokytoja A.Bučaitė

Sicilija

Pagaliau vasaros atostogos! Svarbiausias klausimas – kur keliauti? Ir netikėtai randu atsakymą – į SICILIJĄ! Apie ją svajojau jau seniai. Pirmiausia, kas ateina į galvą išgirdus žodį Sicilija, – tai mafija. Bet ne tik. Tai ir neapsakomo grožio gamta, nuoširdūs žmonės, puikus maistas...

Su drauge į viešbutį atvykome gerokai po vidurnakčio. Rytą pro viešbučio balkoną Sicilija mus pasitiko įspūdingu vaizdu: Jonijos jūra, palmėmis ir karščiu. Pirmąją dieną skyrėme poilsiui. Na, o visą likusį laiką keliavome po salą – norėjome pajusti Sicilijos grožį, dvasią.

Žymiausia ir turbūt įspūdingiausia vieta Sicilijoje – Etna, didžiausias veikiantis ugnikalnis Europoje. Teko net pasigrožėti ugnikalnio didybe iš arčiau. Iš pradžių pakilome funikulieriumi į 2,5 km aukštį, po to visureigiu mus užvežė į 3 km aukštį. Įspūdis – nenusakomas žodžiais! Vaizdas aplink stulbinantis! Vaikščiojome kraterių pakraščiais, matėme lavos užpiltus namus.

Kitas kelionės taškas – Sirakūzai, Archimedo gimtinė. Labiausiai įstrigo apsilankymas archeologiniame parke, kuriame pamatėme garsiąją Dionizo ausį. Tai natūraliai susiformavęs 23 metrų aukščio į viršų siaurėjantis urvas. Dėl savo formos jis ir buvo pramintas ausimi.

Pietinėje Sicilijos dalyje įsikūręs nedidelis miestelis Notas. Jis mus pasitiko alinančiu didesniu kaip 40°C karščiu. Miestelis buvo atstatytas iš naujo

po to, kai buvo nušluotas nuo žemės paviršiaus žemės drebėjimo. Šio miestelio statyboms naudotas kalkakmenis, kuris sugeria saulės spindulius, todėl atrodo lyg pastatai švytėtų aukso spalva. Įspūdį sunku nusakyti žodžiais...

Aplankėme ir Kataniją, antrą pagal dydį Sicilijos miestą. Šis miestas ne kartą buvo sugriautas žemės drebėjimų ir ugnikalnio išsiveržimų. Katanija pastatyta iš juodo lavos akmens grunto. Dėl savo spalvos pastatai atrodo ypač įspūdingai.

Taormina– nedidelis miestukas, lankomiausia Sicilijos vieta. Rojaus kampelis ant uolos viršūnės. Aplankėme gamtos parką bei katedrą, graikų amfiteatrą, nuo kurio atsiveria nuostabių vaizdai į jūrą, Etną ir kalnus, paklaidžiojome viduramžių vingiuotų gatvių labirintais.

Priešpaskutinę dieną aplankėme du mažus įspūdingus miestelius Forzad'Agro ir Savoca – garsius ne vien savo grožiu, bet ir „Krikštatevio“ filmavimo aikštelėmis. Apsilankėme Savocos Vitelli bare, kuriame buvo filmuotas „Krikštatevis“. Dabar ten dar ir muziejus. Į Forzad'Agro, įsikūrusį ant stačios uolos, kilome siauru, vingiuotu keliu. Vienoje miestelio bažnyčių buvo filmuojama „Krikštatevio“ vestuvių scena.

Laiko, kaip visada, labai mažai, įspūdžių – labai daug. Ne viską spėjome aplankyti, ne viską pamatyti. Sicilijos aprašyti neįmanoma, reikia pačiam nuvykti ir pamatyti. Ir pajusti. Ir patikėti – jūs norėsite vėl ir vėl ten sugrįžti.

Logopedė Odeta Danuševičiūtė

Gimnazistai džiaugiasi atnaujintu stadionu

Rugsėjo 17 dienos popietę visi buvo pakviesti į naujam gyvenimui beveik po penkiasdešimties metų prikeltą stadioną. Jo atidarymo šventėje dalyvavo ne tik gimnazistai, bet ir rajono savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas Justinas Jasiukaitis, Švietimo skyriaus vedėja Irena Mažulienė, rekonstruoto stadiono pagrindinis darbų rangovas AB „Meresta“ generalinis direktorius Justinas Macijauskas ir Linkuvos seniūnė Kazimiera Bacevičienė.

Su rekonstruoto stadiono atidarymu sveikino ir gimnazijos direktorius Vaclovas Stapušaitis. Jis

įteikė ir dovanų – 3 naujus futbolo kamuolius. Šokių šventės dalyviams pasveikino „Erdvės“ merginos. Garbingiems svečiams įteikti gėlių žiedai.

Istorine tapusią dieną linkuviai paminėjo iškilmingai. Dirbtinės dangos krepšinio aikštelėje savo jėgas išbandė gimnazijos krepšininkai, o futbolininkai naujojoje vejoje žaidė futbolą. Taip pat buvo surengta parodomoji „Kruojos“ futbolo komandos treniruotė. Futbolo aštuoliams – atrakcijos. Tikimasi, kad naujai įrengtame stadione treniruosis ir rezervinė „Kruojos“ futbolo komanda, vyks daugybė varžybų, bus kviečiami ir Europos Sąjungos jaunieji sportininkai.

Pagal projektą „Mokyklos stadiono rekonstrukcija, pritaikant Linkuvos bendruomenės reikmėms“ atlikta daug darbų: pakeista futbolo aikštės veja ir pastatyti nauji futbolo vartai, įrengta 200 sėdimų vietų žiūrovams, gaila, nenutiesta nauja bėgimo takų danga, tik įrengta dirbtinės dangos krepšinio aikštelė, įrengtos šuolio į tolį ir rutulio stūmimo aikštelės, atnaujinta stadiono drenažo sistema. Šiandien atlikti darbai pasiteisina: mokiniai noriai renkasi į stadioną ir po pamokų, jis retai kada būna tuščias. „Manau, jog rekonstruoto stadiono sporto įrenginių sekcijomis kasdien pamokose ir po pamokų pasinaudos kūno kultūrą mėgstantys gimnazistai ir gimnazistės“, - sakė kūno kultūros mokytoja Lina Alekseriūnienė.

Austėja Lipskytė, 1ga kl.

Dėmesio!

Labai ačiū visiems dalyvavusiems konkurse: „Pakeisk gimnazijos laikraštuko emblemą“. Sulaukėme tikrai gražių piešinių ir, kaip ir minėjome, išrinkome patį pačiausią! Taigi, konkurso nugalėtoja Erika Žebrauskaitė, 7a kl. Sveikiname ją! Emblemą pamatysite kitame laikraštuko numeryje!

Projekto koordinatė: I. Šlevaitė ir V. Dzevečkaitė, 3ga kl.

Projektas „Kuriame respubliką“

Pilietinis ugdymas bendrojo lavinimo mokyklose vis dar išlieka pernelyg teorinis. Todėl mokiniai neretai stokoja brandžiam pilietiniam gyvenimui reikalingų veikimo praktikų, gebėjimų įgytas žinias sieti su aktyviu pilietiniu dalyvavimu ir bendruomenei aktualių problemų sprendimu. Projekto paskirtis – konkrečiomis pilietinio veikimo praktikomis papildyti pagrindinėse mokyklose ir gimnazijose vykstantį ugdymą bei kolegijų studijas, pilietinio veikimo moduliais atnaujinti mokytojų rengimo ir kvalifikacijos tobulinimo programas.

Pasirėmus atliktais jaunimo bei mokytojų pilietinės galios ir pilietinio švietimo būklės tyrimais, buvo atrinktos 120 mokyklų bendruomenės iš 30 savivaldybių.

Tarp jų ir Linkuvos gimnazija. Suburta iniciatyvinė mokinių grupė: Vaiva Šidlauskaitė, Aistė Kanapeckaitė, Dominykas Masilionis, Solvita Žarskytė, Justina Nemunytė, Augustinas Biliūnas ir Lukas Skikas. Rugsėjo 26 dieną jie vyko į Pakruoją r. sav. Švietimo skyrių, kuriame įsikūrė „kūrybinė laboratorija“. Kartu su mokiniais dalyvavo istorijos mokytoja K. Karošaitė bei gimnazijos direktorius V. Stapušaitis. Pakruojyje susirinko Linkuvos ir Pakruojų „Atžalyno“ gimnazijų bei Triškonių ir Balsių pagrindinių mokyklų atstovai. Mokymus vedė įvairių sričių specialistės. Kad viskas vyktų sklandžiai, visi susipažino, bendravo, buvo pristatytas projektas. Susiskirstę į grupes klausėmės paskaitos apie RESPUBLIKOS sąvoką. Kiekviena grupė turėjo iškelti keletą visuomenei itin svarbių problemų, jas pristatyti, kiekvienas galėjo išsakyti savo nuomonę, diskutuoti. Diskusijoms pasibaigus, mokyklų atstovai, jau būdami vienoje grupėje, turėjo išrinkti ir pasiūlyti tik svarbiausias ir būtinas spręsti problemas. Galiausiai visi gavo namų darbą – aptarti, išsirinkti ir pasiruošti pristatyti idėją, kuri vėliau bus įgyvendinta. Apatarę ir pasidalinę išpūdziais apie šį susitikimą, visi išvyko namo.

J. Nemunytė, 3gb kl.

Mokomės politikuoti

Rugsėjo 28-29 dienomis Šiaulių universitete vyko Mokomojo Europos Parlamento (MEP) Komitetų pirmininkų mokymai, kurių metu profesionalaus komandos formuotojo dėka susipažinau su komandinio darbo subtilybėmis bei supratau, ką reiškia užimti Europos Parlamento kultūros ir švietimo komiteto pirmininko kėdę.

Pirmoji diena buvo skirta ir savęs pažinimui, ir sprendžiamos problemos komitetuose svarstymui. Na, o komitetų buvo net trys: kultūros ir švietimo, užimtumo ir socialinių reikalų, pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos. Kultūros ir švietimo komiteto, kurio narė buvau ir aš, problema buvo, kaip Europos Sąjunga turėtų skatinti jaunų žmonių dalyvavimą formuojant ES politiką? Turėjome parengti rezoliuciją dėl jaunimo politinio aktyvumo. Na, o jei kalbėtume apie savęs pažinimą ir darbą komandoje – tai neįkainojama patirtis. Žaisdamas žaidimus, atlikdamas testus ar sudarydamas

komandinį minčių žemėlapią ne tik daugiau sužinau apie save, bet ir susipažįsti su šiltais, draugiškais ir linksmais žmonėmis iš visos Lietuvos.

Antroji diena buvo pilna diskusijų bei posėdžių. Rytas prasidėjo komiteto posėdžiu, kurio metu rašėme rezoliuciją, ieškojome sprendimų iškilusiai problemai spręsti. Po komiteto posėdžio sekė ir politinių grupių posėdis, kuriame kiekviena politinė grupė turėjo pasiruošti kalbą apie kiekvieno komiteto rezoliuciją. Mokymus užbaigė plenarinis posėdis, kurio metu ir komitetai pristatė savo rezoliucijas, ir politinės grupės išsakė savo nuomonę, ir vyko debatai bei balsavimas priimant rezoliucijas. Reiktų pripažinti, kad man, kaip naujokei, pradžia nebuvo lengva, tačiau „perkandusi“ visus principus supratau, kas šie mokymai - puiki paspartinti žengti toliau.

Ugnė Bučaitė, 2ga kl.